ଦାୟାଦମାନଙ୍କ ଜରିଆରେ ଧରମ ପାଲ ଗୋୟଲ (ମୃତ)

ବନାମ

ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଜାନୁଆରୀ 13, 1997

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ଟି. ନାନାବତୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894:- ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ- ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ- ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଭୂମିର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପରିହାର – ଅନୁମୋଦନ ଯୋଗ୍ୟତା- ଆବେଦନକାରୀ-ଭୂମି ମାଲିକ କ୍ରୟ କରିଥିବା ଭୂମି ଏବଂ ତା 'ଉପରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ନିର୍ମାଣରେ- ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରିବା ଯଥା, ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକର ବିକାଶ- ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ରିଟ- ତାଙ୍କର ଯୁକ୍ତି ଯେ ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ସଠିକ୍ ନୁହେଁ କାରଣ ସେ ଅନ୍ୟ ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଥାନୀୟ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା,ଖାରଜ ହୋଇଛି- ଆବେଦନ- ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତଦାରଖ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରାଯାଇଛି- ବିବୃତି- ବିବୃତିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳ ସୃଷ୍ଟି ହେତୁ ଆଂଶିକ ଭୂମିର ଛାଡ଼ ସମ୍ଭବପର ନୁହେଁ- ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆଂଶିକ ଭୂମିର ଛାଡ଼ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ସମୀଚୀନ ନଥିଲା ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 317/1997

ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ପି. ସଂଖ୍ୟା 2960/1990 ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ତା 25.8.93 ରିଖର ରାୟ ତଥା ଆଦେଶରୁ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପି. ସି. ଜୈନ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ଇନ୍ଦୁ ଗୋସ୍ୱାମୀ ।

ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରେମ ମାଲହୋତ୍ରା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ 25 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1993 ରେ ରିଟ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2960/1990 ରେ ପଞ୍ଜାବ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟରୁ ଆଗତ । ମୂଳ ଆବେଦନକାରୀ, ଧରମ ପାଲ ଗୋୟଲ (ଏହାପରେ 'ଆବେଦନକାରୀ' ଭାବରେ ସୂଚିତ) ଗାଁ ଖଣ୍ଡସା, ତହସିଲ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ଗୁଡ଼ଗାଓଁର ରାଜସ୍ୱ ମାହାଲରେ ଅବସ୍ଥିତ ଖସଡ଼ା ନମ୍ବର 718/2/2 ମିନ ଏବଂ 714/1/1 ମିନରେ 1 ବିଘା, 12 ବିଶ୍ୱା ଭୂମି କିଣିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଅକ୍ଟୋବର, 1985 ରେ ଏହି ଭୂମିରେ ଏକ ବିଦ୍ୟାଳୟ କୋଠା ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ଅଧିନିୟମ') ଧାରା 4(1) ଅଧୀନରେ ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକର ବିକାଶ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ତା 30 ଜାନୁଆରୀ 1989 ରିଖରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 ଅଧୀନରେ ଘୋଷଣାନାମା 25 ଜାନୁଆରୀ, 1990 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହାପରେ ଆବେଦନକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ରିଟ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ସଠିକ୍

ନୁହେଁ କାରଣ ଆବେଦନକାରୀ ଅନ୍ୟ ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଥାନୀୟ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ରିଟ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ । ସୁତରାଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନଟି ।

ଯେତେବେଳେ ଏହି ମାମଲା 10 ମେ, 1996 ରେ ଶୁଣାଣୀ ପାଇଁ ଆସିଥିଲା, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ ଜଣେ ଅଧିକାରୀ ବିଦ୍ୟାଳୟ କୋଠା ଏବଂ ଖେଳପଡ଼ିଆ ପାଇଁ ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ କେତେ ପରିମାଣର ଭୂମି ଆବଶ୍ୟକ ସେ ବିଷୟରେ ତଦାରଖ କରିବେ ଏବଂ ଏକ ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ଦାଖଲ କରିବେ ଏବଂ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ଖେଳପଡ଼ିଆ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କେତେ ପରିମାଣର ଭୂମି ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ଛାଡ଼ିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯୋଜନାରେ କୌଣସି ବ୍ୟାଘାତ ସୃଷ୍ଟି କରିବ ନାହିଁ, ତାହା ନିଶ୍ଚିତ କରିବେ । ତାହାର ଅଗ୍ରଗତିରେ, ଏକ ତଦାରଖ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ଆଧାର କରି ହରିୟାଣାର ସହରାଞ୍ଚଳ ମାହାଲ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଯାଇଥିଲା ଯାହା ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷର ଶ୍ରୀମାନ ଓକିଲଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିବୃତି ଏହିପରି ଚଳିତ :

> "......ଜୟପୁର-ଦିଲ୍ଲୀ ଜାତୀୟ ରାଜପଥର ସବୁଜ ବଳୟର ଓସାର 50 ମିଟର ଏବଂ ନିର୍ମାଣ ଅଯୋଗ୍ୟ ବଳୟକୁ ସଂରକ୍ଷିତ କରାଯିବାର ଥିଲା ଯେବେ 617 ବର୍ଗ ଗଜ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏବଂ ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ଆସୁଥିବା ଭୂମିକୁ ଯାହା ମୁକ୍ତ ଜମିର ଏକ ଅଂଶ ଅଟେ, ମଧ୍ୟ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ବିଦ୍ୟାଳୟଟି ଠିକ୍ ଜାତୀୟ ରାଜପଥ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ପଡୁଛି, ଯେଉଁଠାରେ ବହୁତ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଯାତାୟାତ ହୋଇଥାଏ । ବିଦ୍ୟାଳୟର ରାସ୍ତା ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସୀମିତ ଅଞ୍ଚଳ ରଖିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହିକି ଯେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୁବିଧା ବ୍ୟତୀତ ଏକ ସେବା ପଥ ଯୋଗାଇବା ଏବଂ ଯାନବାହନ ଯାତାୟାତ ଦ୍ୱାରା ହେଉଥିବା ପ୍ରଦୂଷଣକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହିସାବରେ ବୃକ୍ଷରୋପଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଉ କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳ ଛାଡ଼ିବା ଦ୍ୱାରା ସେବା ପଥର ସଂରେଖନ ପ୍ରଭାବିତ ହେବ ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ବ୍ୟସ୍ତବହୁଳ ଜାତୀୟ ରାଜପଥରେ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଯାତାୟାତ ପ୍ରବାହ ପାଇଁ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ପଡିପାରେ । ଯେହେତୁ 2066 ବର୍ଗ ଗଜ ଅଞ୍ଚଳ ପୂର୍ବରୁ ଛଡ଼ା ହୋଇସାରିଛି, ଏହାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ବୃହତ୍ତର ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଉନ୍ନୟନ ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ 165' ପରିବର୍ତ୍ତେ ଜାତୀୟ ରାଜପଥ ପାର୍ଶ୍ୱରେ 135' ଚଉଡ଼ା ସବୁଜ ବଳୟ/ ନିର୍ମାଣ ଅଯୋଗ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି, ତେଣୁ ଆଉ କୌଣସି ଭୂମି ଛାଡ଼ିବା ବିଚାର କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଏକ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପାଇଁ HUDA ସର୍ବନିମ୍ନ ଏକ ଏକର ଭୂମି ଚିହ୍ନିତ କରିଛି ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସ୍ଥାନ ଜାତୀୟ ରାଜପଥ ନିକଟରେ ଥିବାରୁ ସେହି ମାନକ ସ୍ଥିତିକୁ ସୁପାରିଶ କରାଯାଉନାହିଁ ତଥାପି ଏହି ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଛି ।"

ବିବରଣୀର ଉଦ୍ଧୃତାଂଶ ଦୃଷ୍ଟିରେ, ବିଚାର ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନଟି ଏହିକି ଯେ: ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ରୟ କରାଯାଇଥିବା ଭୂମି କୌଣସି ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରୁଛି କି ଏବଂ ସୁତରାଂ, ଏହାର ଅଧିଗ୍ରହଣରୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପରିହାର ଆବଶ୍ୟକ କି? ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ ଏହି ବିବୃତି ସୂଚିତ କରେ ଯେ ବିଦ୍ୟାଳୟଟି ଜାତୀୟ ରାଜପଥ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ

ପ୍ରସ୍ତାବିତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ରାସ୍ତା ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ରାସ୍ତା ଚିହ୍ନଟ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହିକି ଯେ ଯାନବାହନ ଯାତାୟାତ ଦ୍ଵାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ପ୍ରଦୂଷଣକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ବୃକ୍ଷରୋପଣକୁ ସହଜ କରିବା । ସବୁଜ ବଳୟ କିମ୍ବା ନିର୍ମାଣ ଅଯୋଗ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହି ସଂରେଖନ ପାଇଁ 165’ ଭୂମି ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଭାବି, 135’ ପ୍ରଶସ୍ତ ରାସ୍ତାକୁ ଅଲଗା ରଖାଯାଇଛି । ଅବଶିଷ୍ଟ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ତେଣୁ ଭୂମିର ସେହି ଅଂଶକୁ ଅଧିଗ୍ରହଣରୁ ବିମୁକ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ତଥ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ଅଧିକାରୀମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ତଦାରଖ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏକ ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ଦେଇଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଜାଣିବାକୁ ପାଉଛୁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ଭୂମିର ଏକ ଅଂଶକୁ ହଟାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ସମୀଚୀନ ନୁହେଁ ।

ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଉଛି । କୌଣସି ବାବଦ ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଟି. ଏନ. ଏ.

ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ଅସ୍ଵୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଂଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା : ଶ୍ରୀମତୀ ଜୟା ମୁଖାର୍ଜୀ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ